

Grindaandstöðingarnir

— óvitandi figgindar okkara

Í Sosialinum frá 20. mars er aftur viðmerking frá umhvörvisfelagsskapinum EIA.

Allan Thornton sigur seg framvegis halda litið um Árna Olafsson og frágreiðingar hansara, m.a. í útvarpinum.

Mær tykir tó, at hann ræðist Árna Olafsson. EIA mundi halda seg hava lætt spæl her, tá tey finga so mætan mann sum Birgir Danielsen, fiskasølustjóra í sin part. Óivað væntaðu tey, at hetta mundi ávirka okkum so nógv, at ongín tordi aftur í grind!

Árni spilti teimum spælið

Men so kemur Árni Olafsson og spíllir alt spælið.

Eg hugsi, at teir hava rætt — báðir: Lýsingar Árna Olafssonar av umhvörvisfólkinum eru helst rættiliga beinar. Tað, tey siga og skriva, er besta prógvioð um hetta, og eru tey helst bangin fyrri, at vit heldur trúgva Árna Olafsson enn Birgir Danielsen.

Birgir Danielsen hevur eisini fyrri ein part rætt: vit noyðast at lurta eftir hesum fólki, tí tey hava hart viðrák um allan heiminn. Í teirra fákunnu er tað ongín Uttan um okkum, sum er forur fyrri at døma, um tað er beint ella skeivt, sum EIA førir fram, tey leggja heldur onki í tað, tí umhvörvisfelagsskapir eru «in» í dag, og hetta spæla hesi uppá.

Birgir bersøgin, men óansin

Birgir Danielsen er bersøgin og mangan beinrakinn, eisini í grindaspurninginum, men her hevur hann verið óansin, tí líka so væl, sum vit vilja hoyra og trúgva tí, Árni Olafsson sigur, vilja tey hoyra tað, Birgir Danielsen sigur. Alt bendir á, at vit fáa tað trupult í hesum stríði, men vit eiga ikki at gevast Uttan bardaga. Tað sterkasta vápnioð er samanhald. At vera samd við teimum í byrjanini av stríðinum er ikki at stríðast, men at vera undirbrotligur. Tað eigur ikki minst ein jarnharður forrætningsmaður at vita!

Skallesluger-drab på laksefiskeriets alter

Et veritabelt blodbad har i 1983 og 1984 fundet sted i Skotland.

Mere end 1700 skarver (ud af 3100 par i Skotland) og knap et par tusinde skalleslugere har i disse år ladet livet på laksefiskeriets alter. Laksebestanden er nemlig formindsket i de senere år, og da man er klar over at visse fuglearter kan æde fisk, så man en sammenhæng mellem disse fugles tilstedeværelse og de mindre talrige laks.

At årsagen i lige så høj grad kan være forurenede floder og et heftigt garnfiskeri efter laks, faldt ikke beslutningstagerne ind.

Dette til trods for, at der ikke eksisterer videnskabelig dokumentation for om disse fiskeædende fugle kan influere på laksefiskeriets succes i England og Skotland. Heller ikke nyere canadiske forskningsresultater er taget i betragtning.

Undersøgelser udført for den canadiske laksesammenlutning har nemlig vist, at en kontrol af antallet af fiskeædende fugle kun har en mindre indvirkning på laksebestanden. (New Scientist 5. dec. 1985).

kub.

Stuttleikafiskarar í Skotlandi týna fugl frá hond

Á sama hátt sum umhvörvisfólkini dikja okkum undir í tí, tey siga, vit gera skeivt, eiga vit at dikja tey undir í tí, vit meta, verður gjørt skeivt aðra staðni, t.d. at í Skotlandi vórðu í 1983 og 1984 1700 skarvar (av 3100 porum har) og umleið 2000 entur slaktaðar, tí menn har mett, at hesi oyddu laksin í árunum, sum stressaðir skotar í vikuskiftum vilja sleppa at fiska. (Ingeniøren nr. 10, 7.3.86).

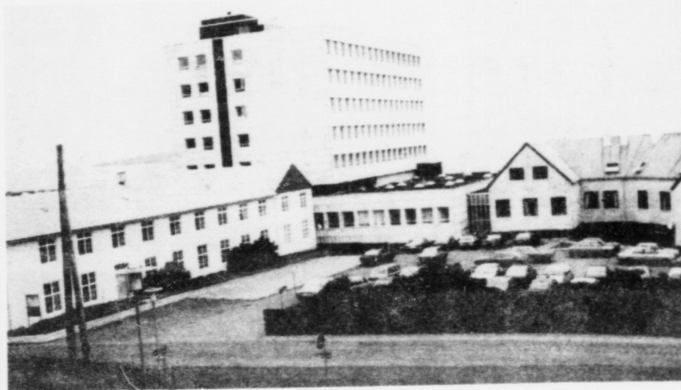
Raknið við, sum tey bæði donsku í sjónvarpinum

Tey bæði donsku ungfolk-

ini, sum vit sóu í sendingini «Á sýnini» í sjónvarpinum leygarkvöldið, áttu at fingið okkum at rakna við. T.d. kundulimur úr okkara nógvu fráluku ungmannafolellum kring landið — og onnur við — tikið seg saman og gjørt okkurt líkandi sum hesi bæði — stóra tókk skulu tey bæði fáa! T.d. kundulimur tey nógvu ferðafólkini fingið at vita, hví vit drepa grind, hvønn týðning grindin hevur havt, og hevur enn fyrri okkum, greitt teimum frá, at vit ikki «sum umhvörvisfólkini færa fram) drepa grind til stuttleika. Vist teimum lakatunnurnar, lykkjurnar o.s.fr.

Alt hetta hevur skund, tí tíðin nærkast, tá ferðafólkastreymurin floymir inn yvir okkum aftur.

ohé

J. A. Sørensen, sjúkráhusstjóri um

Røktarheimið og Landssjúkrahúsið

Av tí at umrøðan av hesum máli fer fram í bløðunum, vil eg á henda hátt gera nakrar viðmerkingar.

Tann 22. oktober 1984 sendi eg vegna stýrið fyrri Landssjúkrahúsið eina áheitan til Tórshavnar býráð, um at tey fyrstu, ið eiga at flyta inn á røktarheimið, eru røktarsjúklingar á Landssjúkrahúsinum, ið eru heimahoyrandi í Suðurstreymoy.

Tann 28. november 1985 svaraði Sosiala nevnd Tórshavnar býráðs, við at visa til §§ 2 og 10 í reglugerðini fyrri Sjúkluogarnastovnin Suðurstreymoyar Røktar- og umlættingarheim. Hesar greinir snúgva seg um samansetinguna av stýrinum og upptøkevevndini.

Ikki eitt orð um at verða við til at loysa umrødda spurning.

Hetta svar varð viðgjørt á einum fundi í stýrinum fyrri Landssjúkrahúsið tann 28. februar 1986. 6. mars var skrivið sent, ið hevur verið umtalað í Dagblaðnum 12. mars og í Dimmalætting 15. mars.

Eg meti tað rætt, at líta aftur um bak og fara aftur til 1962, tá ið ein upphaldsdeild varð bygd á Landssjúkrahúsinum við J. C. Svabogøtu. Hetta var ætlað sum ein fyrbils loysn.

Siðani tá hava nógv eldri fólk endað dagar sínar undir viðurskiftum, sum gjøgnum 70'ini og 80'ini vóru karakteriserað sum «landskomm». Nógva fólk hava arbeitt fyrri at geva teimum eldru í Suðurstreymoy betri kor. Vit minnst øll sjúkraisyrarnar, ið savnaðu meira enn 1/2 mill. kr. saman.

Sjúkrahúsin hava virkað sum røktarheim

gjøgnum nógv ár. Hetta hevur verið ein bilig loysn hjá kommununum, men hjá teimum eldru hevur tað verið ein ring loysn, av tí at sjúkráhusini ikki hava havt umstøður at bjóða teimum eldru. Hetta orsakað av, at sjúkráhusini ikki hava sum uppgávu at virka sum røktarheim, og harvið ikki eru innrættað til tess. Harafurtur er hetta tann dýrasta loysnin.

Man kann sostatt siga, at Landssjúkrahúsið hevur verið tann forlongdi armurin hjá kommunum í Suðurstreymoy.

Millum annað fyrri at bota um hesi viðurskifti varð stig tikið til at byggja eitt røktarheim í Suðurstreymoy.

Hvorji skulu so inn á heimið?

Út frá omanfyrri standandi vildi eg mett, at vit øll hava skyldu til at syrgja fyrri, at tey eldru, sum búgva í «landskomm» okkara og sum eru heimahoyrandi í Suðurstreymoy, kunnu sleppa inn á heimið, tá ið tað verður tikið í nýtslu.

Tá ið hetta er hent, kunnu vit sjálvandi ikki bjóða øðrum fólki hesi viðurskifti, og tí verða

hesi seingjarpláss lögð niður.

Talan er sostatt ikki um at nýta Landssjúkrahúsið sum inngongd til røktarheimið.

Uttan at eg skal blanda meg uppi, hvør skal stýra røktarheiminum, meti eg tað rætt at upplýsa, at kommunurnar gjalda 10% av iløgukostnaðinum og 15% av rakstrarútreiðslunum, meðan lands- og rikiskassin rinda 90% og 85%.

Í faldiblaðnum «Tórshavn í tølum» verður sagt frá, hvørjar veitingar býurin gevur.

Har verður millum annað tilskilað, at sosialverkið hevur 22 røktarheimsplass. Um hetta er upphaldsdeildin hjá Landssjúkrahúsinum, kann sigast at Tórshavnar býráð hevur misskilt okkurt.

Eg vóni við hesum at hava greitt støðuna hjá Landssjúkrahúsinum og vóni eg at vit kunnu koma til eina loysn til gagns fyrri røktarsjúklingarnar á Landssjúkrahúsinum.

Tórshavn, 19.3.86

J. A. Sørensen, sjúkráhusstjóri

Tøkk

Ollum tykkum, sum á ymiskan hátt gleddu okkum á silvurbrúðleypsdegnum 4. mars, takka vit hjartaliga.

Tøkk øll somul og gleðiligar páskir.

Sunnvág og Terji

DYPPID Í DYRUPS

MÁLING TIL ØLL ENDAMÁL

ABC MÁLING

Uppi á Hálsi - TLF. 16789
Tórshavn